

ны той учи, не прави никоги зло! чествуй и обичай любезныѣтъ си баща. Ахъ! той е въ боѣтъ на много злощастія изложенъ. Ако бы го нѣкоги раненъ донесли, бѣди вмѣсто мене. Бѣди му въ старинитѣ любезна хранителка, когато азъ неможа да бѣда, остани му добра дѣщеря—и здравствуй!

О! Боже рече тя, като погледа смирено на Небето, запази ѣх отъ зло, и управи ѣх на добро! Послушай моѣтъ последня молитва, която представа да бие, и дозволѣй ми пакъ да ѣх тамъ на небето вида.

На бащата и дѣщерята потекоха сълзытъ; смирената умирающа майка съедини ръката на съпруга си, съ ръката на дѣщеря си, и поддържагы между своитѣ си вече ледени ръцѣ. »Ние трима, рече тя, были сме всякоги едно сърдце и една мисль на този свѣтъ: ние ще да бѣдеме съ Божѣтъ помощ и на другыѣтъ. Ние щемъ на Небето вѣчно да живѣйме, и вѣчно да ся обычае.«

Тя още единъ пѣтъ погледа съпруга си и дѣщеря си. »Боже; рече тя дай, харижи ми голѣма утѣха и голѣма радость, въ туй последнѣтъ мгновеніе. О! моя Ружице! какъ ся азъ радвамъ за дето ты на мене видишь, какъ мирно и блажено умирать оныя, които въ Бога, Христа и вечный животъ вѣрватъ. Азъ държа смъртъта за нищо, азъ съмъ въ надежда за вѣчный животъ вече блажена.«

Тя като си дигна погледътъ на иконатта, ко-